

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2024 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Krupska- Świstak

Protokolant: Witold Wojtak

przy udziale Prokuratora: Karola Tomporek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lutego 2024 roku

sprawy **K. D.**, córki M. i K. z domu F.

ur. (...) w S.

oskarżonej o to, że:

w dniu 26 września 2023 r. ok. godz. 08:10 na ul. (...) w miejscowości P.. woj. (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując rowerem M., jadąc lewą stroną drogi pożarowej będącej terenem O. (...) nieprawidłowo ominęła pieszą poruszającą się w tym samym kierunku, wydzielonym pasem dla pieszych w wyniku czego potrafiła pieszą D. K., czym nieumyślnie spowodowała wypadek drogowy, w skutek którego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci: złamania VIII i IX żebra po stronie lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenia czynności narządów jej ciała na okres dłuższy niż siedem dni w rozumieniu Kodeksu Karnego

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

- ustalając, że **K. D.** jest sprawczynią zarzuczonego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, z tym uzupełnieniem, że przyjmuje, iż w następstwie zdarzenia pokrzywdzona D. K. doznała złamania przednich i bocznych żeber lewych od V do XI oraz stłuczenia płuc, które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządów jej ciała i rozstrój zdrowia na okres dłuższy niż siedem dni w rozumieniu Kodeksu Karnego i wobec tak opisanego czynu na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne warunkowo wobec niej umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;
- na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonej D. K. kwotę 5000 (pięć tysięcy) złotych tytułem nawiązki;
- zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 (dwieście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1542/23 (na podstawie art. 423 §1a kpk - w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze	

		i innych konsekwencjach prawnych czynu: pkt 3-8 formularza)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo	1	K. D.

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Według przepisu art. 177 § 1 kk - karze podlega ten, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 kk. Obrażenia, o których stanowi art. 157 § 1 kk to takie, które powodują naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na okres dłuższy niż 7 dni i jednocześnie nie mają charakteru ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Odpowiedzialność karna za spowodowanie wypadku komunikacyjnego możliwa jest w razie ustalenia, że w wyniku naruszenia obowiązującej sprawcę w konkretnych okolicznościach zasady (zasad) bezpieczeństwa doszło do powstania określonych w ustawie skutków.</p> <p>K. D., jako rowerzystka naruszyła zasadę wyrażoną w art. 24 ust. 2 ustawy z 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, która</p>			

nakazuje kierującemu każdym pojazdem przy manewrze wyprzedzania zachować szczególną ostrożność, a zwłaszcza bezpieczny odstęp od wyprzedzanego pojazdu lub uczestnika ruchu. Wyprzedzając pieszą oskarżona nie utrzymała odpowiedniej odległości i nie zachowała kwalifikowanej postaci ostrożności, w konsekwencji czego potrafiła rowerem pokrzywdzoną doprowadzając do jej upadku, w rezultacie czego D. K. doznała obrażeń naruszających czynności narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni. Zważywszy, że pomiędzy naruszeniem przez oskarżoną reguł bezpieczeństwa w ruchu drogowym a zdarzeniem prowadzącym do powstania w/w obrażeń zachodzi bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy należało stwierdzić, że zachowanie K. D. wyczerpało znamiona wypadku drogowego, o którym mowa w art. 177 § 1 kk

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. D.	1	1	Wniosek Prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania należało uznać za słuszny.

Stopień społecznej szkodliwości czynu nie był znaczny. Oskarżona popełniła przestępstwo nieumyślne, co zawsze rzutuje na ocenę stopnia zawinienia, a ponadto nieumyślnie naruszyła reguły uczestnictwa w ruchu drogowym, bo trudno przypisać niemal 60-letniej oskarżonej brawurowy styl jazdy rowerem. Do wypadku w przyczyniła się sama pokrzywdzona, która po przebytych udarze miewa zachwiania równowagi. Jak twierdzi oskarżona - tuż przed zbliżającym się rowerem piesza nieoczekiwanie zmieniła tor marszu robiąc dwa kroki w bok, przy czym ewentualność taką dopuszcza również D. K.. Nie uchyla to odpowiedzialności za spowodowanie wypadku drogowego, ale redukuje stopień zawinienia i pozwala dostrzec w zdarzeniu z 13 marca 1968 r. splot dodatkowych czynników. Zachowanie K. D. po wypadku było prawidłowe - niezwłocznie udzieliła pokrzywdzonej pomocy, podała jej swoje dane, a potem telefonicznie dopytywała o jej stan zdrowia. W toku postępowania karnego nie uchylała się od odpowiedzialności, deklarowała wolę współpracy w zakresie postępowania ubezpieczeniowego i była

gotowa dobrowolnie poddać się karze. Ponadto, oskarżona jest kobietą stateczną i nigdy dotąd nie była karna, a skutki wypadku, choć poważniejsze, aniżeli wynikało to z pierwotnej diagnozy, na tle innych czynów tej kategorii, nie są szczególnie drastyczne. Nie wymagały od pokrzywdzonej np. leczenia operacyjnego, czy długotrwałej pomocy osób trzecich przy podstawowych czynnościach, koniecznej zwykle przy urazach kończyn ruchu bądź kręgosłupa. Zwiększa to rozmiar cierpienia i znacząco obniża komfort życia nie pozwalając na zachowanie samodzielności, czego szczęśliwie pokrzywdzona nie doświadczyła. W tym stanie rzeczy żadne uzasadnione racje nie przemawiały za uznaniem, że jedynie wyrok skazujący odpłaci za wyrządzone zło i przyczyni się do skutecznej resocjalizacji oskarżonej. Przeciwnie, w ustalonych okolicznościach byłaby to reakcja nieracjonalna i nieadekwatna do przedmiotowo-podmiotowych komponentów czynu, ponieważ K. D. ma już w pełni ukształtowane poczucie odpowiedzialności, czego zresztą dowiodła po zdarzeniu, a sam wypadek stanowił również dla niej silne negatywne przeżycie,

			z którego wyciągnęła wnioski. Z tego względu za trafną odpowiedź na incydentalne i nieumyślne naruszenie prawa uznano warunkowe umorzenie postępowania na okres 2 lat.
K. D.	1	2	<p>O orzeczeniu na rzecz pokrzywdzonej nawiązki w kwocie 5000 zł w miejsce wnioskowanej przez oskarżyciela kwoty 2000 zł zadecydował potwierdzony uzupełniająca opinią lekarską szerszy zakres obrażeń ciała D. K., a tym samym większy rozmiar doznanych cierpień i dłuższy okres rekonwalescencji.</p> <p>Pokrzywdzona nie ma jeszcze dostatecznej orientacji co do dalszego toku i skutków leczenia, ale ponosi jego koszty. Zgodnie z funkcją nawiązki - przed uzyskaniem odszkodowania i zadośćuczynienia w wybranym przez siebie trybie, powinna już teraz uzyskać środki na pokrycie wynikłych stąd wydatków.</p>
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>O kosztach postępowania rozstrzygnięto w myśl art. 629 kpk w zw. z art. 627 Oplatę wymierzono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223), przyjmując, że jej wartość na poziomie 60 zł będzie w okolicznościach sprawy adekwatna.</p>	
<p>6. <i>1Podpis</i></p>		